

I.T.A. Sibiu: cu planul anual al producției industriale realizat!

De la întreprinderea de transporturi auto Sibiu primim vestea că planul anual la producția industrială a fost aici îndeplinit cu mai bine de o lună înainte de termen, până la finele anului asigurându-se condiții pentru o depășire a sarcinilor planificate cu aproape 10 la sută. Mai precis, este vorba de reparații agregate în atelierele proprii și asistență tehnică pentru mașinile de tranziție aparținând altor județe, activități în care s-au evidențiat colectivele atelierelor de profil din cadrul Autobazei nr. 1 marfă Sibiu și Autobazei nr. 4 Mediaș. De menționat că bilanțul pe primele 11 luni ale anului, încheiat la I.T.A. Sibiu, cuprinde importante depășiri la toți ceilalți indicatori economici generali sau specifici, ceea ce îndreptățește speranța într-un rodnic bilanț anual.

Analiza valorii în acțiune

Zilele trecute s-a încheiat la Institutul de inginerie tehnologică și proiectare pentru industria chimică, filiala Sibiu, un ciclu de expuneri și dezbateri pe tema aplicării analizei valorii în activitatea de proiectare. Inițiat de Cabinetul județean pentru organizarea științifică a producției și a muncii, cursul a reunit toți inginerii și subinginerii filialei, dezbaterile vizând atât însușirea principiilor teoretice ale metodei, cât și prezentarea unor exemple de economisire a materiilor prime prin implementarea analizei valorii. În prezent, se studiază modalitățile de aplicare în cazul citorva produse tipice realizate pentru industria chimică de către institutul sibian.

Un prestigiu consolidat prin vreme

Deunăzi, când a aflat motivul vizitei mele, Vasile Brezai, secretarul comitetului de partid și președintele C.O.M.-ului din „Poligrafia” sibiană mi-a întins fără multe vorbe o pagină dactilografiată, mi-a dat răgaz s-o parcurg, întrebându-mă apoi din priviri: „Merge?”. „Mergea” fără îndoială această foaie de hirtie pregătită pentru unul din numerele festive ale foii volante „Tipograf”, scrisă cu patos și hotărâre, mustind de cifre și angajamente, intitulată parcă așa, cu o undă de mindrie și încredere — „Tipografii — mereu în frunte”. Sigur, tipografii sibieni au cu ce să se mândrească. De-ar fi să ne oprim doar la momentul acesta, al sărbătoririi a șase decenii de la luptele eroice ale tipografilor de altădată, zi înserisă în sirul zilelor — omagiu ale muncitorimii române, de-ar fi deci să zăbovim doar asupra faptelor de muncă cu care generația actuală de tipografi ai Sibiului se prezintă și se... reprezintă, ar fi multe de spus. De pildă, amănuntul semnificativ că pla-

nul pe primii trei ani ai cincinalului s-a realizat încă din 4 noiembrie; sau depășirile de ordinul milioanei de lei la principalii indicatori economici, inclusiv spulberarea pur și simplu a cifrelor angajamentelor din acest an; rezultatele deosebite înregistrate pe tărîmul bunei gospodăririi și al eficienței economice; hotărîrea ferm exprimată încă de pe acum de a se depăși angajamentele statornicite

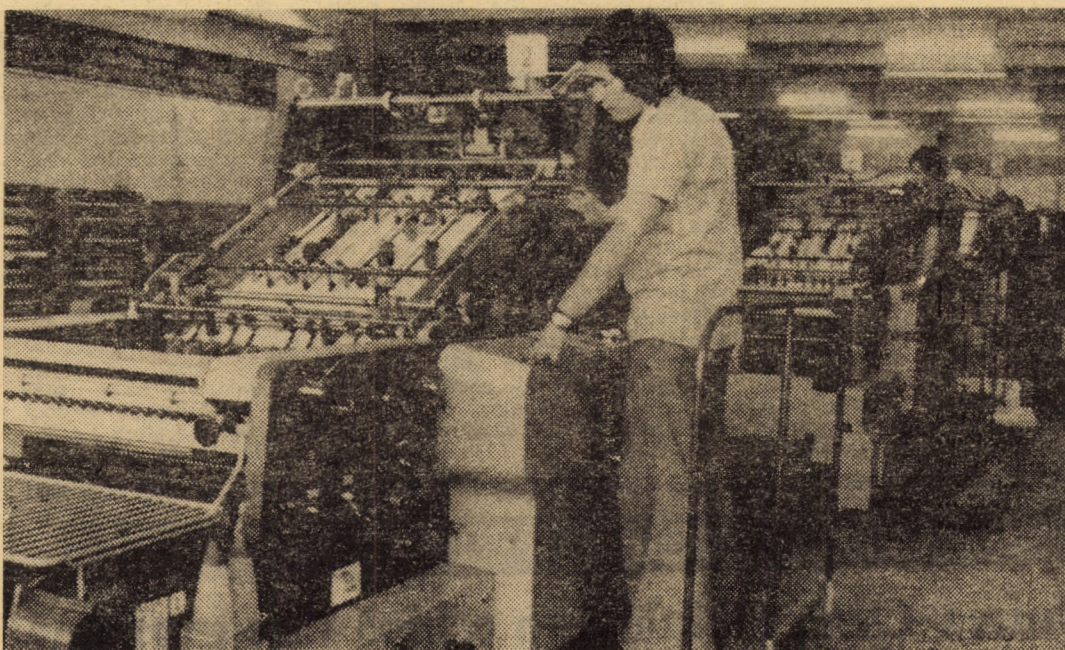
Omagiu tipografilor

pentru anul viitor. Mai sînt oare necesare și alte argumente pentru a ilustra de ce rîndurile interlocutorului meu începeau cu „tipografii — mereu în frunte”?

La Sibiu, Ziua tipografului mi s-a părut dintotdeauna a avea rezonanțe și semnificații aparte. Și aceasta, întrucît Poligrafia sibiană, oamenii săi harnici și pricepuți reprezintă în peisajul economic al unui județ puternic industrializat o prezență de prim rang în care priceperea, abnegația, înaltul profesionalism se imple-

(Continuare în pag. a III-a)

EMIL DAVID

Imagine din secția tipar înalt a Întreprinderii poligrafice Sibiu. În prim plan mașinistul Petre Doștean, un finăr care se afirmă

Pînă în urmă cu cîteva luni, arpașenii n-aveau a se plînge de scarea comerțului din comuna lor. Și pe bună dreptate căci magazinele, atîtea cite sînt, nu duceau lipsă de mărfuri, oamenii găseau ce căutau, cumpărau, planul se făcea și toată lumea era mulțumită. N-am vrea să... scriem cu păcat, dar nu-i exclus ca tocmai această „euforie” generalizată să fi tras înapoi comerțul din Arpaș de Jos, comerț care, mai cu seamă în lunile din urmă, se confruntă cu suficiente probleme. Să-și fi pierdut gestionarii (lăudați pînă mai ieri!) spiritul comercial? Și-a realizat cooperativa de consum din localitate planul anual și celelalte sarcini au fost date uitării? Să nu-și mai cumpere arpașeanul haine și încălțăminte, frigider și televizor, mobilă și covoare? Iată întrebări firești al căror răspuns am încercat să-l aflăm la fata locului.

În situația cea mai critică pare a se afla comerțul cu legume și fructe. De ce? Pentru că de fiecare dată cînd ne-am aflat la Arpaș (n.n. — la începutul lunii octombrie și, din nou, acum o săptămîină) chioșcul era închis și rafturile goale-goluțe. „Așa-i la noi mereu, tovarăși.

N-ai de unde-ți cumpăra o legumă ori un kilogram de mere. Acum zic c-o venit iarna și n-au marfă, dar astă vară a fost la fel!” (Eufrosina D.). Sărac aprovizionat era și bufetul. În afară de cîteva ouă, o bucată de salam și o altă de brînză — care rezistau eroic pe poziții

COMERȚUL LA ARPAȘ SAU UNA CALDĂ, ALTA RECE

Raidul nostru

cine știe de cîtă vreme? — n-aveai ce alege din vitrina frigorifică. Încercînd să ne domolească foamea, barmana (fără ecuson) ne-a oferit mai multe feluri de... tărîi, invitîndu-ne să revenim pe vremea amiezii cînd va primi negreșit și mîncare gătită. Același sfat avea să ni-l dea, ceva mai tîrziu, și tovarășul Miron Filimon, președintele Cooperativei de consum din Arpaș de Jos. Am mai în-

teles din discuția cu dînsul că necazurile nu i-au ocolit nici în lunile din urmă. „Foarte rău stăm la capitolul textile, magazinul nostru de specialitate nerealizîndu-și planul, în luna septembrie de pildă, cu peste 90 000 lei. Dintr-o artocole deficitare pot aminti: pernele, diftina, barchetul, covoarele (n.n. — și la Arpaș sînt pretenții!), apoi încălțăminte pentru copii, cizmele de cauciuc, vasele emailate, burlanele și coturile, materialele de construcție etc. Foarte mult solicitat este mobilă, atît cea scumpă, cît și cea vopsită — „tip Cîsnădie”, din care pînă în octombrie curent am primit doar șase garnituri din totalul de 40 planificate. Nici la magazinul alimentar treburile nu merg cum ar fi normal, de vreme ce ne lipsește salamul, untul, untura și altele”.

Nu l-am învidiat, desigur, pe tovarășul Filimon pentru greutățile cu care se confruntă cooperativa de consum și, odată cu ea, cetățenii din comuna Arpaș de Jos. Dar am dorî să-i mai spunem că întocmirea săptămînală de co-

(Continuare în pag. a III-a)

D. RODEANU și MIRCEA BIȚU

Din „secretele” unei unități de construcții fruntașe

Ne aflăm de mai multă vreme în căutarea unei întreprinderi de construcții despre care să putem consemna realizarea sarcinilor de plan sau chiar devansarea acestor realizări cu o zi, o săptămîină, etc. Și totuși, un asemenea „miracol” (credeam la un moment dat că numai printr-un miracol o vom mai găsi) există și se cheamă Grupul de șantier construcții căi ferate Sibiu. Această unitate de construcții raporta, la 30 noiembrie, realizarea integrală a sarcinilor de plan pentru acest an. Pînă la data vizitei noastre — 20 noiembrie — toate lucrările din planul de stat cu termene de predare în acest an au fost încheiate. Data de 31 decembrie va marca și predarea către beneficiari, oameni ai muncii ceferiști, a blocului nr. 27 din Calea Dumbrăvi Sibiu. Un frumos cadou al constructorilor ceferiști de Anul Nou. „Realizările obținute sînt rezultatul depășirilor de plan la cele două mari obiective: dublarea liniei căi ferate Sibiu — Vințu și a lucrărilor de deviere a liniei în zona barajelor de pe Olt — avea să ne spună

directorul Grupului de șantier ing. Coriolan Budac. N-ăș vrea să se înțeleagă că nu avem și noi probleme. Trebuia să începem în acest an lucrările la două obiective, S.I.A. 400 și noua autogară pentru călători. Spun — trebuia — întrucît nu am avut create condiții pentru ca aceste lucrări să poată fi începute. Să vă dau și un exemplu. Pentru obiectivul S.I.A. 400 nu există nici Decret de expropriere, nici finanțare deschisă, iar în cazul Autogării nu este de asemenea eliberat terenul de către Grupul de șantier construcții industriale Sibiu. Întîrzierile în deschiderea lucrărilor vor duce cu siguranță și la aminarea punerii lor în funcțiune la termenul planificat”.

Vom încerca acum, cu ajutorul aceleiași interlocutor, ing. Coriolan Budac să descifrăm secretele acestor realizări care au permis constructorilor ceferiști sibieni să obțină în semestrul I al acestui an Drapelul de unitate frun-

(Continuare în pag. a III-a)
DUMITRU MANIȚIU

Autoturisme „Dacia - 1300” livrate în avans

Ca urmare a depășirii producției planificate de către Întreprinderea de autoturisme din Pitești, I.D.M.S. informează că s-a creat posibilitatea livrării în devans a autoturismelor Dacia 1300. Astfel, începînd din această lună, se livrează, înainte de datele planificate, autoturisme Dacia 1300 cumpărătorilor înscrși și programați pînă la 15 ianuarie 1979 la magazinele din București și Pitești, a celor înscrși și programați pînă la 28 februarie 1979 la magazinele din Bacău, Cluj-Napoca și Iași, pînă la 31 martie 1979 la Brașov și Timișoara și a celor programați în perioada 30 decembrie 1978—28 februarie 1979 la Reșița. (Agerpres)

Sobe din deșeuri metalice

La Nocrich și Alțina — în încăperi de utilitate publică — s-au instalat sobe confecționate din deșeuri de țevă cu diametrul de peste 550 milimetri. Pasul respectiv a fost făcut din motive economice. Încăperile amintite sînt folosite numai o perioadă din cele 24 de ore și de căldură este nevoie numai atît cît sînt folosite. În această situație sobele din teracotă s-au dovedit neeconomice. Pentru a încălzi o sală în care au loc manifestări cu obște este nevoie de trei zile, copiii pentru a găsi încălzită clasa în care o folosesc numai cîteva ore, înainte de masă, trebuie făcut focul toată noaptea, în unitățile de desfacere ale cooperativei de consum este nevoie de căldură doar în orele de program. Pornind de la această situație, de la necesitatea folosirii cit mai eficiente a combustibilului, s-a lansat ideea confecționării de sobe din deșeuri metalice care încălzesc la cîteva minute după aprinderea focului și în care se pot arde diferiți combustibili. Odată ideea lansată s-au găsit deșeuri, rezultate din activitatea de foraj, iar drept constructor același harnic colectiv, de care am scris în numeroase rînduri, respectiv oamenii din cadrul atelierului mecanic al I.A.S. Nocrich care au conceput și realizat tocătorile pentru guli și sfecă forajoră, electroerotermele, remorciile pentru transport baloți, etc. Fiind vorba de acest colectiv amintim că se află în perspectiva de a părăsi șoproanele în care și-a desfășurat activitatea deoarece s-a terminat construcția atelierului nou — cu o capacitate de reparat 60 tractoare — și că la această construcție și-au adus din plin contribuția cei care îl vor folosi de acum înainte. Revenind în mijlocul acestui destoinic colectiv ne-am interesat îndeaproape de resursele care îi permit să transforme o idee într-un prototip de mare utilitate. Am aflat că aceste resurse se găsesc în gradul înalt de calificare a muncitorilor (fiecare membru al colectivului cunoaște două și chiar trei meserii), în dorința lor de a deveni cit mai utili unității în care lucrează și localității în care locuiesc. În legătură cu aceasta Ioan Ciortea, șeful atelierului mecanic, susține că experiența și cunoștințele tehnice ale unor muncitori ca Wilhelm Sandor, Ioan Frölich, Petru Kneuss, Ioan Bauman le permite să realizeze utilaje agricole de mare complexitate.

L. FLESCHE

60 de ani de la greva tipografilor bucureșteni din 13 decembrie 1918

13 Decembrie 1918, izvorit în mod particular din suferințele tipografilor, din lupta lor pentru o viață omenească, a simbolizat, totodată, interesele comune ale muncitorimii în regi. Momentul a fost generat, ca de altfel întregul val al luptelor proletare din anii 1918—1920, de condițiile concrete social-economice și politice ale etapei respective de evoluție a societății românești.

Greva tipografilor bucureșteni din 13 decembrie 1918 se înscrie organic în cadrul puternicelor acțiuni declanșate la scară națională de clasa muncitoare pentru libertăți și drepturi sporite, pentru transformarea revoluționară a societății.

În prima decadă a lunii decembrie din acel an s-au înregistrat numeroase ridicări la luptă ale metalurgiștilor, ceferiștilor și setebiştilor bucureșteni. La rândul lor, tipografilor au fost printre primii care au trecut la organizare, la editarea de ziare proprii mobilizatoare, dovedind cristalizarea tot mai puternică a conștiinței de clasă. Prin specificul muncii lor, prin contactul nemijlocit pe care îl aveau cu cuvântul scris, ei au dobândit devreme înțelegerea izvorului nedreptăților din societatea în care trăiau. Prin dirigența și hotărârea cu care militau pentru drepturi economice și politice, tipografilor s-au situat în rândul celor mai active detașamente revoluționare. Până la 10 decembrie 1918 au intrat în grevă muncitorii de la tipografiile „C. Sfetea”, „Minerva”, „Adevărul” și Imprimeriile Statului.

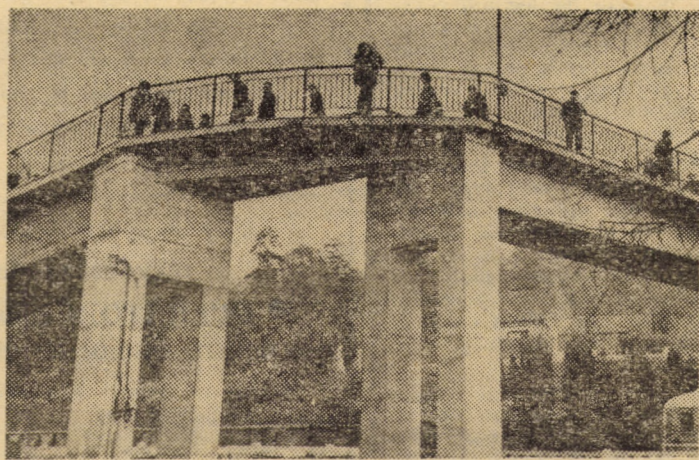
Solidaritatea muncitorimii bucureștene cu grevele tipografilor a fost pe deplin demonstrată cu prilejul marii demonstrații din 10 decembrie, cind pe străzile Capitalei manifestau muncitorii ceferiști, timplari, tipografilor, lucrători de la R.M.S. etc. Hotărârea declanșării grevei generale a tipografilor a fost luată în ziua de 12 decembrie, determinată fiind de dorința de a impune dreptele lor revendicări.

Luând act de hotărârea muncitorilor tipografilor, guvernul condus de I. I. C. Brătianu ordonă înăbușirea în sânge a demonstrației, căzând sub rafalele mitralierelor peste 200 de morți și răniți. Masacrul a rămas adinc întipărit în memoria muncitorilor, țăranilor și intelectualiilor progresiști.

Dar lovitură primită la 13 decembrie a îndrăjit clasa muncitoare, în pofida speranțelor regimului burghezo-moșieresc ca această zi să însemne groparul mișcării muncitorești. Sfirșitul anului 1918 și începutul celui următor marchează noi mișcări greviste, tot mai organizate, în întreaga țară.

Acțiunile desfășurate de clasa muncitoare în anii de avânt revoluționar 1918—1920, culminează cu greva generală din octombrie 1920. Adincirea procesului de clarificare ideologică în siml mișcării muncitorești a scos în evidență necesitatea creării unui partid revoluționar, capabil să organizeze și să conducă proletariatul, poporul român în lupta pentru dreptate și progres social, pentru bunăstarea și fericirea poporului — Partidul Comunist Român.

prof. LUCIAN GIURA
MIHAI RACOVITAN

Pasarela peste linia ferată din gara Mediaș

Un prestigiu consolidat prin vreme

(Urmare din pag. 1)

tesc armonios cu tradițiile și dragostea transmisă cel mai adesea pe firul timpului și istoriei, de la o generație la alta, pentru arta tiparului, cu contribuția concretă, substanțială la creșterea prestigiului artelor grafice românești, unitatea sibiiană fiind și în această privință un etalon. Vorbind de istorie și tradiție, să ne reamintim stămați cititori că anul acesta am trăit o sărbătoare scumpă tuturor celor ce muncesc și iubesc faptele născute și consolidate prin vreme în Cetatea Sibiului — împlinirea a 450 ani de la înființarea primei tipar-nițe la Sibiu. Moment prielnic pentru a evoca și omagia pe acei înainte mergători ai tiparului românesc a căror viață și muncă s-a petrecut și între zidurile cetății sibiene — Toma Transilvăneanu, Filip Moldoveanu, Lucas Trapoldner, Ioan Piurariu-Molnar. Prilej fericit de-a cinsti întreaga mare și armonioasă familie a tipografilor sibiieni — români, germani, maghiari, de alte naționalități — care s-au dovedit întotdeauna cei dintii în măiestrie, statornici purtători ai progresului, promotori ai culturii, demni reprezentanți ai mișcării muncitorești și revoluționare. De aceea la Sibiu, mai mult și parcă mai emoționant decît în altă parte, cînd vorbești de tipografi, tradiția se împletește cu prezentul într-un arc peste timp pe care s-au clădit fapte nepieritoare.

Cinstind cum se cuvine îndelungata istorie a tiparului sibiian, oame-nii de azi ai Tipografiei adaugă întreaga lor pasiune și neodihnă la consolidarea unui prestigiu binemeritat. Cîteva din realizările „la zi” le-am trecut mai devreme în revistă. Dincolo însă de date statistice, iată o succintă înșiruire de performanțe cu „bătăie”

mai lungă: ■ colaborări permanente, susținute cu aproape toate editurile din țară; ■ medalii și diplome pentru cîteva din cele mai reprezentative lucrări tipărite la Sibiu; ■ „monopolul” aproape absolut asupra cărții românești de artă; ■ 35 de titluri peste plan în acest an numai la cartea școlară; ■ mai mult de 20 la sută din producție destinată exportului; ■ lauri în acest an pentru artiștii amatori sibiieni în tradiționalul concurs „Făclia tipografului”; ■ un sir de expoziții cuprinzînd 30 000 de expozate din producția Poligrafiei, primite cu deosebită căldură de sibiieni și nu numai de ei. Se mai poate adăuga ceva la o asemenea carte de vizită?

Ni s-a vorbit frumos, cu căldură și stimă despre tipografi de azi, fruntași de azi ai tiparului sibiian. Nume ar fi multe și încercînd să le notăm ne-am gîndit cu părere de rău că nu le putem cuprinde pe toate. Oricum, să-i amintim pe — Ioan Rodeanu, Ioan Moldovan, Dumitra Șerban, Gheorghe Tărită, (de la zefărie), Alfred Almen, Ecaterina Stoia, Alexandru Ghițiu, Maria Boantă, Erwin Schuster, Vasile Macrea, Nicolae Vinersar (de la ofset), Ștefan Mate, Hans Kirr, Nicolae Roman, Eugen Florea (tipar înalt), Vasile Enciu, Stana Bucerzan, Leontina Stoichiță (legătorie), Francisc Arany (zincografie), Dumitru Mărgineanu, Ioan Capotă, Mihai Cebereac (secția ziari), Ioan Petrescu, Sorin Floca (atelierul mecanic). Alături de aceștia — omagiu de ziua lor — alți zeci și zeci de tipografi sibiieni, cu toții „artiști” într-o meserie căreia lor le place să-i spună artă, pe care o fac zilnic artă, cu pricepere și osteneală, cu dragoste și nesfîrșită venerație pentru filonul tradițiilor locale și exigențele prezentului socialist.

Din „secretele” unei unități

(Urmare din pag. 1)

tașă, succese care vor duce cu siguranță la păstrarea titlului și în continuare.

„Secretul este unul singur și poate știut de toți. Ne facem probleme la început încercînd să găsim rezolvări pentru cît mai multe din situațiile cu care sîntem confrunțați sau care eventual pot apărea, pentru a nu avea probleme la sfîrșit. Un alt secret ar fi organizarea cu tot ceea ce implică ea, apoi rezolvarea problemelor nu întotdeauna ușoare ale aprovizionării cu materiale ca ciment, agregate, oțel beton etc. O altă problemă în care am încercat să facem cîte ceva este cea a industrializării lucrărilor, fapt pentru care fără a dispune de fonduri special destinate construcției unei baze de producție am realizat-o din economii și organizare de șantier. Tot într-un asemenea mod încercăm să construim o bază pen-

tru reparații auto. De fapt, prin această bază de producție noi vrem să suplînim acele elemente care nu ne sînt asigurate de industrie”.

Trebuie să mai facem o precizare. Unitatea are asigurat necesarul forței de muncă deși după cum se știe se lucrează la distanțe mari de Sibiu. Or, este știut că pentru altele unități de construcții sibiene acest capitol este un lait motiv și un panaceu universal menit să justifice nerealizările. Nedumerirea noastră este spulberată de ingșef al grupului, Dan Aron.

„Se vor supăra poate unii constructori dar trebuie să se înțeleagă un lucru: pe om nu-l poți atrage doar cu vorbe și promisiuni care nu ești în stare să le materializezi. Trebuie să te interesezi, mai ales în cazul rînerilor, ca aceștia să aibă unde să locuiască, iar noi avem 300 locuri, în cămine pentru nefamilisti, tot prin forțe proprii ne-am construit blocuri de locuințe, iar apoi să te interesezi de nivelul cîștigului, de calificarea oamenilor și de multe alte zeci de nimicuri care în final fac ca să ai sau nu probleme de personal. Noi nu avem astfel de probleme!”. Trebuie s-o recunoaștem că nu-i puțin lucru.

Nu vom putea să nu consemnăm și numele cîtorva dintre acești constructori fruntași, a acelor oameni care lucrînd în condiții nu tocmai ușoare și-au înțeles datoria, obținînd frumoase succese. Sînt echipele conduse de Ioan Figuea, Vasile Staicu, Niță Tudor, Iosif Beer, Virgil Negoită și alții. Vom mai nota totuși încă un fapt demn de remarcă. Planul pentru anul viitor este bine pregătit, clarificat pînă la detalii, așa încît conducerea Grupului de șantieră căi ferate Sibiu este îndreptățită să privească cu încredere anul viitor.

Anii deprinderilor — supliși de judecata obștii

Nu o dată poate ne-am întrebat de ce sînt atît de prețuiți cei șapte ani de-acasă. Răspunsul e unul singur: acum se formează deprinderile de comportare civilizată. Valorile morale asimilate în această perioadă sînt completate ulterior, cînd complexitatea relațiilor sociale structurează conduita civilizată printr-un proces mai complicat. Totul depinde numai de cum anume este făcut. Am stăruit asupra acestor gînduri nu întimplător, ci pentru că, nu de mult, am înlînit o tînră a cărei comportare a generat multe semne de întrebare, cu atît mai mult cu cît prin ceea ce făptuise, prin modul său de viață, se afla în culpă. Fusese invitată să se prezinte în fața adunării cetățenești a Consiliului popular al municipiului Sibiu.

...A intrat în sală cu pasul sigur, apăsător. Ne privea de undeva de sus. Avea o ținută vestimentară elegantă, îngrijită. Credeam că e o greșală. Citeam mirarea pe multe chipuri. Procurorul Ilie Marcu ne lămurește: „În fața adunării se află Aurelia Mateescu, în vîrstă de 29 de ani, domiciliată în Hipodrom III, bloc 105. Deținătoarea unui apartament proprietate personală încă neachitat, neîncastrată. Ultimul loc de muncă, pînă în aprilie a.c. — cooperativă „Tehnica nouă”. A fost cercetată de organele de miliție pentru infracțiunea de fals în declarație. În aprilie s-a prezentat la biroul de evidență a populației, declarînd pierderea buletinului. În

realitate, organele de cercetare au constatat amănetarea actului unei alte persoane contra unei sume de bani. Pentru fapta comisă, A. M. a fost amendată, fiind scoasă de sub urmărirea penală. În plus, de 8 luni această tînră, necăsătorită, mamă a unei fetițe de 10 ani, cu rate la apartamentul proprietate personală, nu muncește”.

Firește, în fața acestei situații, a urmat... judecata obștii, a acelor oameni — mulți dintre ei părinți și bunici — care au știut să ureacă prin viață cu capul sus, cu aceea mîndrie pe care ți-o dă munca cinstită. Trebuiau să judece fapta tinerei care, prin vorbă și comportare, îi sfida. Cu severitate și responsabilitate de adevărați părinți Ioan Zeicu, Tănase Neacșu, Ioan Oneș, Gh. Săndulescu, Ilie Agărbiceanu i-au vorbit despre calea cea dreaptă a muncii, singura pe care va trebui să pășească de acum înainte. Vorbele lor pline de înțelepciune se izbeau de zidul indiferenței, al sfidării, al răspunsului gen „punere la punct”. Dar ei, acei oameni adevărați, treceau peste comportarea jignitoare a tinerei și încercau s-o ajute. I s-au oferit mai multe locuri de muncă cu posibilitate de a alege. Pentru fiecare aveau o obiecție. Nu trebuiau să renunțe, ci să o facă pe această tînră să înțeleagă că trebuie să muncească. I-au vorbit despre obligațiile sale de mamă, de om al societății noastre, și Ion Oană și Olimpiu Birză. În cele din urmă s-a decis să

muncească. În ciuda atitudinii afixate, obște, prin judecata ei dreaptă, a reușit s-o trezească la realitate. Cu siguranță că în colectivul de muncă în care va merge, A. M. va cunoaște adevărata dimensiune a vieții — munca.

Așadar, în primii ani de viață petrecuți în familie, fiecare învață „alfabetul” vieții și al muncii cinstite. Urmează ca în ceilalți ani să adăugăm noi. Depinde însă — repetăm — cum anume. Pentru că judecata în fața obștei este judecata dreptății. Un proces pe care îl sancționează chiar viața.

ANGELA CHITU

COMERȚUL LA ARPAȘ

(Urmare din pag. 1)

menzi, nedublată de demersuri mai concrete și mai energice pe lîngă întreprinderile obligate să asigure aprovizionarea „universalelor” din localitățile rurale cu cele necesare populației, nu poate rezolva de la sine problemele. După cum la fel de adevărat este și faptul că la nivelul întreprinderilor furnizoare de mărfuri, doleanțele (cîtește comenzi) populației rurale se cuvin tratate cu mai multă promptitudine și seriozitate.

În continuarea raidului nostru am poposit la cabana „Arpaș” sau „Fata pădurii” — cum obișnuiesc s-o numească iubitorii muntelui. Așezată într-o zonă de un pitoresc aparte și încăpută — din luna mai a acestui an — pe mîinile unui cabanier harnic și priceput, ne referim desigur la Paulian Șari, cabana lasă vizitatorului

o excelentă impresie. Camerele sînt confortabile (există aici 42 locuri de cazare), grupurile sociale sînt bine întreținute, curățenia este desăvîrșită, restaurantul (dispune de 80 locuri) este mobilat cu gust iar minicarea, diversă și bine preparată, poate satisface pretențiile oricărui gurmand. La data vizitei noastre aici se construia o magazie pentru materiale și ambalaje, precum și o cameră frigorifică. Ceea ce nu ne-a plăcut este faptul că această cabană, care face cîinst O.J.T.-ului sibiian, duce — mai ales în timpul săptămînii — lipsă de clienți? Asta se întîmplă pentru că oaspeții județului nostru care trec prin comuna Arpaș nu sînt îndrumați prin obișnuitele și necesarele panouri de reclamă spre cabana cu pricina. Să nu mai dea responsabilități O.J.T. Sibiu nici doi bani pe adevărul că „reclama e sufletul comerțului”?...

VIATA INTERNATIONALA

Kuweit: prezentarea volumului „Nicolae Ceaușescu — studiu despre președintele României”

Sub patronajul prof. Abdel Aziz Hussein, ministru de stat pentru problemele Consiliului de Miniștri și ministru de externe interimar, a avut loc în Kuweit festivitatea prezentării volumului „Nicolae Ceaușescu — studiu despre președintele României”, elaborat de publicistul Abdul Fattah A. Hamid.

La festivitate au luat parte personalități kuweitiene printre care Khalid Al-Ghunaim, fost președinte al Adunării Naționale, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și altor instituții centrale, ai cercurilor culturale și științifice, oameni de afaceri, ziariști.

Cu acest prilej au luat cuvântul dr. Mamoun Mahaini, profesor la Universitatea din Kuweit, prof. Ahmed Mishari Al-Adwani, secretar general al

Consiliului național al culturii, artelor și literaturii, Saleh Khreibet, proprietar și director general al casei editoriale „Sawt Al-Khaloej” și publicistul Abdul Fattah A. Hamid, autorul volumului.

Vorbitorii au omagiat personalitatea proeminentă a președintelui României socialiste, politica dinamică de pace și colaborare internațională promovată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, dând o înaltă apreciere poziției constructive a României față de situația din Orientul Mijlociu, evoluției ascendente a relațiilor româno-arabe.

Presa și postul de televiziune din Kuweit au consacrat spații ample volumului „Nicolae Ceaușescu — studiu despre președintele României”.

O declarație a premierului francez

PARIS 12 (Agerpres). — Într-o declarație făcută luni la Paris, primul ministru al Franței, Raymond Barre, a afirmat că „președintele Republicii și un guvern francez, oricare ar fi el, nu pot în nici un domeniu să accepte evoluția care ar semnifica aservirea sau vasalizarea Franței”.

După cum relevă agenția France Presse, Barre a făcut această precizare în legătură cu recenta declarație a lui Jacques Chirac, președintele Adunării pentru Republică (mişcarea gaullistă), partid din coaliția guvernamentală, privind poziția oficială a Franței față de Parlamentul vest-european, organ consultativ al C.E.E., și față de noul sistem monetar din cadrul Pieței comune.

■ Cele aproximativ 400 miliarde de dolari înghițite anual în lume pentru înarmări — a declarat, la Geneva, economistul american V. Leontief, laureat al premiului Nobel, — ar putea constitui „o adevărată comoră pentru ajutorarea țărilor sărace”. Pentru aceasta — a menționat el — „trebuie să se impună cursei înarmărilor o limitare de ordin economic” și nu numai restricții de ordin „tehnic”, așa cum se mărginesc să o facă acordurile negociate până în prezent.

■ Comunicatul comun publicat la sfârșitul celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei generale a dialogului euro-arab, care a avut loc la Damasc, între 9 și 11 decembrie, reafirmă că „problema palestiniană se află în centrul conflictului din Orientul Mijlociu și că o reglementare pașnică globală și dreaptă a acestuia impune soluționarea problemei palestinene”.

■ Cu circa două săptămâni înainte de începerea unui nou an, în Danemarca există — pentru prima dată în perioada postbelică — peste 200 000 de șomeri.

■ Consiliul electoral suprem al Venezuelei a proclamat oficial alegerea lui Luis Herrera Campins în funcția de pre-

EVENIMENTUL PE SCURT

ședinte al Venezuelei, pe o perioadă de cinci ani, ca urmare a rezultatelor alegerilor din 3 decembrie. La ceremonie au luat parte președintele în exercițiu, Carlos Andres Perez, membrii guvernului, conducătorii diferitelor formațiuni politice.

■ După cum relatează presa panameză, în regiunile muntoase din Nicaragua se desfășoară lupte între detașamentele Frontului Sandinist

de Eliberare Națională și Garda Națională, fidelă dictatorului Somoza. Ziarul „Critica” care a inserat știrea respectivă relevă că luptele se duc pe un teren foarte accidentat, departe de localități. Citind declarațiile unor martori oculari, ziarul serie că unitățile regimului somozist folosesc artileria și aviația pentru a înăbuși acțiunile detașamentelor sandiniste.

■ Cea de-a treia tentativă de a aplană conflictul de muncă din industria siderurgică vest-germană s-a soldat, luni, cu un eșec, după ce reprezentanții patronatului au refuzat să satisfacă cererile greviștilor de îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă.

În cercuri sindicale vest-germane se apreciază că în aceste condiții conflictul, care a intrat în cea de-a treia săptămână și afectează 80 000 de oameni, ar putea dura până spre sfârșitul acestei luni, sindicatele de ramură fiind ferm hotărâte să continue greva.

Preocuparea consecventă a partidului și statului nostru pentru asigurarea capacității de apărare a patriei

Dacă cineva ar dori să ne cunoască și ar apela, pentru aceasta, nu numai la realitățile prezentului, ci și la istoria noastră, ar vedea că românul a fost obligat adesea să părăsească vremelnice coarnele plugului pentru a pune mâna pe armă. Dacă acel cineva ar cerceta cu grijă filele acestei istorii ar vedea că românul a folosit întotdeauna arma nu pentru a copleși populații și pământuri străine, ci pentru a-și apăra glia și ființa națională. Marii noștri conducători militari și-au câștigat faima pe cimpurile de luptă cuprinse între frontierele României. S-a construit astfel, pe parcursul secolelor, o tradiție carea românilor li sînt în continuare credincioși. O tradiție care a însemnat și înseamnă apărarea integrității teritoriale și a suveranității naționale. Asigurarea condițiilor pentru ca plugarul, muncitorul și omul de știință să-și poată vedea în liniște de treabă, trăind în bună înțelegere cu vecinii lor și cu toată lumea. Tradiție care acum, în anii construcției socialiste, în care ne pregătim, printr-un efort unanim, să pășim în rîndul țărilor cu o dezvoltare medie, a căpătat noi valențe, cu atât mai puternic cu cît mai mari sînt cuceririle revoluționare pe care trebuie să le apărăm.

Partidul și statul nostru acordă atenția cuvenită întăririi și pregătirii capacității de luptă a armatei noastre, dînd-o cu mijloacele necesare. În același timp, credincioși vocației noastre probate de secole și pornind de la concepția că un război de apărare nu poate fi decît un război al întregului popor, partidul și statul acționează pentru pregătirea acestuia, în așa fel încît poporul însuși să fie oricînd gata și capabil să facă față oricărei agresiuni.

Firește, întărirea capacității de luptă a armatei și pregătirea poporului implică eforturi, țara

noastră alocînd pentru aceasta o parte din venitul său național. Dar aceste eforturi sînt raționale, ele sînt concepute în raport direct cu nevoile reale de apărare și posibilitățile țării noastre. Totodată, ele sînt condiționate și de raportul de forțe pe plan mondial. Raport care, după cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este favorabil forțelor ce se pronunță pentru destindere, ceea ce înseamnă că nu este necesară, în momentul de față, sporirea cheltuielilor militare dincolo de limita necesităților reale. Politica partidului și statului nostru în domeniul apărării este concepută în așa fel încît să nu aibă efecte negative asupra dezvoltării economice și a nivelului de trai al populației. Dimpotrivă, ea se bazează pe creșterea puterii economice a țării, pe folosirea tuturor resurselor pentru dezvoltare, pe ridicarea continuă a nivelului de trai al maselor — cele ce sînt chemate, în ultimă instanță, să apere cuceririle obținute în anii socialismului. Această politică este un factor generator de forță morală, de sentimente patriotice, de devotament. Pe de altă parte, o economie modernă, dezvoltată și puternică este oricînd capabilă să preia într-un timp scurt sarcinile pe care le-ar impune un război.

Această orientare, care este completată de o vie activitate pe plan internațional în direcția destinderii păcii și colaborării ample, ne stîngherite între state — singura justă și rațională a fost reconfirmată recent de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a subliniat hotărîrea partidului, statului, a întregului nostru popor de a lupta pentru transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului.

MIHAI FABIAN

I. I. S. „DRAPELUL ROȘU” SIBIU

INCADREAZĂ URGENT:

- electricieni — categoriile 4—6
- tinichigiu
- muncitoare calificate pentru mașini de cusut
- muncitoare calificate pentru mașini de încheiat

Informații la biroul personal. — 943 —

AEROPORTUL SIBIU

INCADREAZĂ PRIN CONCURS:

- dispeceri aeroport

CONDIȚII:

- liceul cu diplomă de bacalaureat
- cunoștințe de limbă engleză la nivelul clasei a 12-a

Mai încadrează următorul personal:

- mecanic auto
- electrician auto
- șoferi cu carnet de conducere categoriile B și C — cu domiciliul în Sibiu sau localitățile din care se poate face naveta. — 942 —

INTREPRINDEREA DE CAROTAJ ȘI PERFORARE

cu sediul în Ploiești, str. Clopoței nr. 2 a, telefon 5 34 21 — 192 — 132

scoate la concurs un post de:

- **TEHNICIAN REVIZOR AUTO** pentru subunitatea din Mediaș în ziua de 22 decembrie 1978, ora 10.

Condițiile minime de studii și vechime conform Legii nr. 12/1971 și Legii nr. 57/1974.

Concursul se va ține la Mediaș, str. Sibiului nr. 90

Informații suplimentare la sediul întreprinderii din Ploiești, telefonul de mai sus.

INTREPRINDEREA „13 DECEMBRIE” SIBIU

încadrează de urgență:

- **OPERATORI culegere date — calificați** — pentru oficiul de calcul.

Informații suplimentare la sediul întreprinderii, biroul personal-învățămînt. — 937 —

MICA PUBLICITATE

PIERDERI

■ Pierdut următoarele legitimații:

— eliberată de întreprinderea „Fiamura roșie” Sibiu, pe numele Sas Constantin;

— eliberată de I.T.A. Sibiu, pe numele Costea Paraschiva;

— eliberată de I.P.A. Sibiu, pe numele Neamțu Maria Rodica;

— eliberată de întreprinderea „Metalurgica” Sibiu, pe numele Böhm Ioan;

— eliberată de întreprinderea „Balanta” Sibiu, pe numele Folotă Virgil;

— eliberată de întreprinderea mecanică Sibiu, pe numele Diaconu Alexandru;

— eliberată de întreprinderea „Steaua roșie” Sibiu pe numele Grigore Petruța;

— eliberată de I.M.A.I.A. Sibiu, pe numele Schenker Andrei.

Le declarăm nule.

■ Pierdut ciine lup negru (mare) — 5 luni, duminică pe străzile Nouă, Teclu. Răspunde la numele Blacky. Pentru informații sau aducătorului bună recompensă. Sibiu, telefon 3 26 66.

■ Pierdut buletin identitate pe numele Burghezan Aurel. Adresați Sibiu, str. Florilor 21. Recompensă.

■ Pierdut mînușă piele maro, în fața magazinului „Cadouri” Sibiu. Adresați telefon 2 Păltiniș. Chirilă.

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

■ Vînd haină (damă) imitație nărcă — import. Sibiu, telefon 1 66 21.

■ Vînd frigider Fram, stare bună, preț convenabil. Sibiu, telefon 2 45 11.

■ Vînd casă. Sibiu, str. Fragilor, nr. 6.

■ Vînd radiocasetofon „Nordmende”. Sibiu, str. Grădinarilor 30, orele 16—18.

■ Vînd două dormeze (de o persoană) și pat pentru copil. Sibiu, V. Aaron, bloc 25, ap. 70.

■ Vînd cojoc alb cu broderie, mărimea 44. Sibiu, telefon 3 16 20.

■ Vînd apartament — patru camere. Sibiu, telefon 3 37 55, după ora 18.

■ Cumpăr Trabant puțin rulat; ambielaj Trabant. Vînd orgă; minicalculator. Sibiu, telefon 3 24 37.

■ Vînd urgent rochiile de ocazie, pentru mireasă. Sibiu str. Xenopol 28.

■ Vînd Moskvici 408. Vurpăr, nr. 376, Marcu.

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

■ Schimb apartament confort I, ultracentral, Calea Dobrobăni, București. Doresc similar Sibiu. Informații, telefon 3 22 94 — Sibiu.

MEDITAȚII

■ Predau limba germană la copii. Informații Sibiu, telefon 1 55 41.

ANUNT FAMILIAL

■ Profund îndurerată anunțăm înțetarea din viață a scumpei noastre mame

ROZA GRECU

— 76 ani —

Înmormîntarea are loc azi, 13 decembrie 1978, ora 12, la cimitirul central Sibiu.

Familia îndoliată.

COLEGIUL DE REDACȚIE: Victor DOMȘA (redactor șef), Ioan NISTOR (redactor șef adjunct), Emil DAVID, Dumitru GEMENEL, Ioan DOBRA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Sibiu, B-dul Victoriei nr. 11, telefon nr. 1 28 10-1 31 83. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Mica publicitate se primește zilnic între orele 8-11. Tiparul: Întreprinderea poligrafică Sibiu — 4 00 64.